

РЕШЕНИЕ

№ 3217

гр. София, 22.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря ЕПИ
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20211110216969 по описа за 2021 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 22.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на шестнадесети март две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: **СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ**

при секретар Е.И като разгледа докладваното от съдията а.н.д. № 16969 по описа за 2021 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЗД „Бул Инс“ АД срещу Наказателно постановление /НП/ № Р-10-832 от 04.11.2021 г., издадено от зам.председател на КФН, с което на жалбоподателя на основание чл. 647, ал. 2, вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ са наложени пет отделни имуществени санкции, всяка от тях в размер на по 1000 лева за пет отделни нарушения на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 от

23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд /Наредба №53/.

Жалбоподателят счита, че не са налице процесуалните и материалните предпоставки за налагане на административно наказание, като се изразява несъгласие с наличието на квалифициращия признак повторност. Навеждат се доводи, че се касае за маловажен случай и санкцията не съответства на целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН. С оглед на всичко това се иска НП да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание, редовно призованият жалбоподател не изпраща представител.

Въззиваемата страна в съдебно заседание иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на НП като издадено при спазване на разпоредбите на закона. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

На 07.10.2021 г. свидетелят ЕЛ. В. – актюер в дирекция „Застрахователен надзор“ на КФН, след извършена проверка, съставила срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършени на 31.12.2021 г. нарушения на Наредба № 53 в присъствие на двама свидетели по чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Представител на жалбоподателя подписал съставения против него АУАН без възражения. Такива не били изложени и в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН на 04.11.2021 г. В.С - заместник-председател на КФН издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 647, ал. 1 и ал. 2 от КЗ, в предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им – чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието им съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. С оглед на това настоящият съдебен състав намира, че не са налице основания за отмяна на НП на процесуално основание.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът намира за установено следното:

На 16.01.2019 г. настъпило ПТП, във връзка с което наследниците на починалото лице предявили пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция № 1910005931 и № 1910005932 за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност". На 07.01.2020 г. били предявени иски пред ОС Варна за осъждане на ЗД "Бул Инс" АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 28.10.2020 г. по т.д. № 27/2020 г. ОС Варна е осъдил ЗД "Бул Инс" АД да заплати, както следва - на М.Колева обезщетение в размер от 80 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, ведно със

законната лихва от 13.02.2019 г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото - 2930 лв. за адвокатско възнаграждение и 3200 лв. за държавна такса – и на Н.Колева обезщетение в размер от 80 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 13.02.2019 г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото - 2930 лв. за адвокатско възнаграждение и 3200 лв. за държавна такса.

ЗД "Бул Инс" АД извършило плащане на обезщетение съответно на 01.03.2021 г. и 04.03.2021 г. Към 31.12.2020 г. дължимата сума по всяка една от съдебните претенции – главница, лихви и разноски възлизала на 101 420, 11 лв. Към тази дата ЗД "Бул Инс" АД било заделило в Резерва за предстоящи плащания сумата от по 30 000 лв. за всяка от тях.

На 22.03.2018 г. настъпило ПТП, във връзка с което увреденото лице предявило пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция № 1910007992 за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност". На 05.06.2019 г. бил предявен иск пред ОС Велико Търново за осъждане на ЗД "Бул Инс" АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 18.08.2020 г. по т.д. № 125/2019 г. ОС Велико Търново е осъдил ЗД "Бул Инс" АД да заплати на Б.Бонев обезщетение в размер от 70 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 10.04.2019 г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото - 2630 лв. за адвокатско възнаграждение и 2805 лв. за държавна такса.

На 20.01.2020 г. бил предявен иск пред РС Велико Търново за осъждане на ЗД "Бул Инс" АД да заплати обезщетение за имуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 09.10.2020 г. по гр.д. № 187/2020 г. РС Велико Търново е осъдил ЗД "Бул Инс" АД да заплати на Б.Бонев обезщетение в размер от 2573, 15 лв. за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва от 06.12.2019 г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото – 190 лв. за депозит за вещи лица, 410,12 лв. за адвокатско възнаграждение и 107,93 лв. за държавна такса.

ЗД "Бул Инс" АД извършило плащане на обезщетение на 01.04.2021 г. Към 31.12.2020 г. дължимата сума по съдебните претенции – главница, лихви и разноски възлизала на общо 91 286, 28 лв. Към тази дата ЗД "Бул Инс" АД било заделило в Резерва за предстоящи плащания сумата от 23 034, 26 лв.

На 04.05.2019 г. настъпило ПТП, във връзка с което увреденото лице предявило пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция № 1910017440 за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност". На 30.10.2019 г. бил предявен иск пред СГС за осъждане на ЗД "Бул Инс" АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 15.09.2020 г. по гр.д. № 14178/2019 г. СГС е осъдил ЗД "Бул Инс" АД да заплати на Ж.Сандова обезщетение в размер от 84 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 22.08.2019 г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото – 2264,18 лв. за адвокатско възнаграждение и 3550,19 лв. за държавна такса., като решението е обжалвано и с Решение от 12.04.2021 г. по гр.д. № 82/2021 г. САС е намалил размера на присъденото обезщетение до сумата от 75 000 лв., както и разноските за държавни такси до сумата от 3 472, 72 лв., като е осъдил ЗД "Бул Инс" АД да заплати и разноски пред въззивна инстанция в размер от 2947, 50 лв.

ЗД "Бул Инс" АД извършило плащане на обезщетение на 25.05.2021 г. Към 31.12.2020 г. дължимата сума по съдебните претенции – главница, лихви и разноски възлизала на 101 436, 02 лв. Към тази дата ЗД "Бул Инс" АД било заделило в Резерва за предстоящи плащания сумата от 24 000 лв.

На 08.06.2019 г. настъпило ПТП, във връзка с което увреденото лице предявило пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция № 1910024240 за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност". На 02.03.2020 г. бил предявен иск пред ОС Сливен за осъждане на ЗД "Бул Инс" АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди във връзка със същото събитие. С решение от 29.10.2020 г. по гр.д. № 104/2020 г ОС Сливен е осъдил ЗД "Бул Инс" АД да заплати на С.Господинова обезщетение в размер от 140 000 лв. за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 17.07.2019 г. до окончателно плащане на сумата и разноски по делото – 4330 лв. за адвокатско възнаграждение и 5600 лв. за държавна такса.

ЗД "Бул Инс" АД извършило плащане на обезщетение на 02.03.2021 г. Към 31.12.2020 г. дължимата сума по съдебните претенции – главница, лихви и разноски възлизала на 171 048, 33 лв. Към тази дата ЗД "Бул Инс" АД било заделило в Резерва за предстоящи плащания сумата от 40 250 лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на показанията на св. Е.ВЕ и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, които съдът кредитира като еднопосочни и непротиворечиви в своята цялост, поради което по арг. от чл. 305, ал.3 от НПК не се дължи по-детайлното им обсъждане.

От приетите по делото документи и справки се установяват включените в резерва за предстоящи плащания суми по претенции от жалбоподателя, плащането на претенциите, съдебните актове, с които са уважени претенциите.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят от обективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 90, ал.10 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г.

Съгласно чл. 118 от КЗ застрахователят, съответно презастрахователят, е длъжен да създаде общи и технически резерви, като в техническите резерви, съгласно чл. 119 от КЗ, се включва резерв за предстоящи плащания.

Съгласно чл. 89, ал.2 от Наредба № 53 резервът за предстоящи плащания включва 1. предявени, но неизплатени претенции; 2. възникнали, но непредявени претенции и 3. разходите за уреждане на претенциите. Образуването на резерв за предявени, но неизплатени претенции е уредено в чл. 90 от същата наредба, като съгласно чл. 90, ал.10 от Наредба № 53 претенциите по застрахователни или презастрахователни договори, предявени по съдебен ред, по които има произнасяне на съда, се включват в резерва с пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски.

За нарушение на актовете по прилагането на Кодекса на застраховането, чл. 644 от КЗ предвижда имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. за юридически лица.

ЗД "Бул Инс" АД е застраховател по смисъла на чл. 12 от КЗ, поради което е адресат на въпросното задължение.

След като към 31.12.2020 г. по претенция № 1910005931 е имало произнасяне на ОС Варна, но същата не е била изплатена, на основание чл. 90, ал. 10 от Наредба №53, жалбоподателят е следвало да включи в резерва за предявени, но неизплатени претенции пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски. По делото се установи, че заделената към тази дата сума от дружеството не е била в пълния размер на уважената претенция. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по т.1 от НП, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

След като към 31.12.2020 г. по претенция № 1910005932 е имало произнасяне на ОС Варна, но същата не е била изплатена, на основание чл. 90, ал. 10 от Наредба №53, жалбоподателят е следвало да включи в резерва за предявени, но неизплатени претенции пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски. По делото се установи, че заделената към тази дата сума от дружеството не е била в пълния размер на уважената претенция. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по т.2 от НП, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

След като към 31.12.2020 г. по претенция № 1910007992 е имало произнасяне на ОС Велико Търново и РС Велико Търново, но същата не е била изплатена, на основание чл. 90, ал. 10 от Наредба №53, жалбоподателят е следвало да включи в резерва за предявени, но неизплатени претенции пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски. По делото се установи, че заделената към тази дата сума от дружеството не е била в пълния размер на уважената претенция. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по т.3 от НП, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

След като към 31.12.2020 г. по претенция № 1910017440 е имало произнасяне на СГС, но същата не е била изплатена, на основание чл. 90, ал. 10 от Наредба №53, жалбоподателят е следвало да включи в резерва за предявени, но неизплатени претенции пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски. По делото се установи, че заделената към тази дата сума от дружеството не е била в пълния размер на уважената претенция. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по т.4 от НП, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

След като към 31.12.2020 г. по претенция № 1910024240 е имало произнасяне на ОС Сливен, но същата не е била изплатена, на основание чл. 90, ал. 10 от Наредба №53, жалбоподателят е следвало да включи в резерва за предявени, но неизплатени претенции пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски. По делото се установи, че заделената към тази дата сума от дружеството не е била в пълния размер на уважената претенция. С оглед на това съдът приема, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по т.5 от НП, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

Доколкото имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност не следва да се изследва въпросът за наличието на вина.

За така констатираните нарушения не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като те разкриват типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид. При преценката си съдът отчете характера и вида на засегнатите обществени отношения. Застрахователните дружества изпълняват особено важна регулативна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застраховани лица вреди. Резервът за предстоящи плащания се образува за покриване на обезщетения, суми и други плащания по силата на застрахователни или презастрахователни договори, както и на свързаните с тях разходи, по претенции, възникнали преди края на отчетния период. Пропускът за поддържане на резерв в изискуемия от закона размер, поражда риск за застрахованите лица, като в случая се касае за няколко нарушения, а

разминаването между определения от закона размер и заделения от дружеството е значително, поради което не може да намери приложение хипотезата на маловажен случай на административно нарушение.

Наложеният на жалбоподателя санкция за всяко от нарушенията са определени в минималния нормативно предвиден размер, при спазване на установените в чл. 27 от ЗАНН принципи, като настоящата инстанция намира, че размерът на санкцията съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и е съобразен с целите, визирани в ЗАНН.

Неотносими са доводите на жалбоподателя за липсата на предпоставки за налагане на наказание при условията на повторност, доколкото нито едно от административните наказания не е наложено на основание чл. 644, ал. 2 от КЗ.

С оглед на всичко гореизложено, настоящият състав приема, че НП е правилно и законосъобразно, и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото въззиваемата страна има право на разноски и своевременно претендира такива, като на основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП жалбоподателят следва да заплати на въззиваемата страната сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № Р-10-832 от 04.11.2021 г., издадено от зам.председател на КФН, с което на ЗД „Бул Инс“ АД на основание чл. 647, ал. 2, вр. чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ са наложени пет отделни имуществени санкции, всяка от тях в размер на по 1000 лева за пет отделни нарушения на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 от 23.12.2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд /Наредба №53/.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д от ЗАНН ЗД “Бул Инс“ АД да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____